

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของ
บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี*
THE APPLICATION OF THE PHILOSOPHY OF SUFFICIENCY ECONOMY
IN THE DAILY LIVES OF PERSONNEL AT BAN MAI SUBDISTRICT
MUNICIPALITY, MUEANG PATHUM THANI DISTRICT, PATHUM THANI
PROVINCE

สมชาติ อ่อนประดิษฐ์¹, กัญจน์ณัฐ สัจจนาค² และ ธนกรุต โพธิ์เงิน³

Somchart Onpradit ¹, Kanchanat Sangnak² and Thanakrit Phoe-ngurn³

¹นักวิชาการอิสระ

¹Independent Researcher, Thailand

²⁻³คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

²⁻³Faculty of Political Science, Pathumthani University, Thailand

Corresponding Author's Email: thanakrit@ptu.ac.th

วันที่รับบทความ : 14 กันยายน 2568; วันแก้ไขบทความ 21 กันยายน 2568; วันตอบรับบทความ : 23 กันยายน 2568

Received 14 September 2025; Revised 21 September 2025; Accepted 23 September 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ระดับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต 2) เปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ตามลักษณะส่วนบุคคล และ 3) เสนอแนวทางการใช้หลักปรัชญาดังกล่าว งานวิจัยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ โดยอ้างอิงกรอบแนวคิดการประยุกต์ใช้ของจिराय อิศรางกูร ณ อยุธยา (2548) กลุ่ม

Citation:

* สมชาติ อ่อนประดิษฐ์, กัญจน์ณัฐ สัจจนาค และ ธนกรุต โพธิ์เงิน. (2568). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(5), 910-925.

Somchart Onpradit, Kanchanat Sangnak and Thanakrit Phoe-ngurn. (2025). The Application Of The Philosophy Of Sufficiency Economy In The Daily Lives Of Personnel At Ban Mai Subdistrict Municipality, Mueang Pathum Thani District, Pathum Thani Province.

Modern Academic Development And Promotion Journal, 3(5), 910-925.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ตัวอย่างคือบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 92 คน จาก 125 คน ตามเกณฑ์ตารางของ Krejcie & Morgan เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม มาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t-test รวมทั้ง One-way ANOVA

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือความมีเหตุผล ความรู้ ความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกัน 2) การเปรียบเทียบตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศและอายุ ราชการไม่แตกต่างกันมีนัยสำคัญ ขณะที่อายุ ระดับการศึกษา และรายได้มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางพัฒนา ได้แก่ การสร้างวินัยทางการเงิน การใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลและพอประมาณ การส่งเสริมการออม การปลูกฝังเหตุผลในการตัดสินใจ และการพัฒนาคุณธรรมควบคู่กับความรู้เพื่อสร้างความสมดุลในการดำเนินชีวิต

คำสำคัญ: ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง, การดำรงชีวิต, การประยุกต์ใช้, บุคลากรเทศบาล, ปทุมธานี

Abstract

The objectives of this study were to 1) examine the extent to which the Philosophy of Sufficiency Economy is applied in daily life, 2) compare its application across personal demographic factors, and 3) propose guidelines for enhancing its implementation. A quantitative research design was employed, drawing upon the conceptual framework of Jirayu Israngkul Na Ayudhya (2005). The sample consisted of 92 out of 125 personnel of Ban Mai Subdistrict Municipality, Mueang Pathum Thani District, Pathum Thani Province, determined using Krejcie and Morgan's sampling table. A five-point Likert scale questionnaire was used as the research instrument. Data were analyzed using descriptive statistics (frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation) and inferential statistics (t-test and one-way ANOVA).

The findings revealed that 1) the overall application of the Philosophy of Sufficiency Economy was at a high level. The highest mean score was found

in the ethical dimension, followed by rationality, knowledge, moderation, and immunity, respectively. 2) When comparing demographic factors, gender and years of service showed no significant differences, whereas age, educational attainment, and income indicated statistically significant differences at the .05 level. 3) Suggested guidelines for improvement include encouraging reasonable and moderate spending, promoting savings and financial discipline, fostering rational decision-making, instilling social and environmental responsibility, and integrating ethical values with knowledge to achieve a balanced way of life.

Keywords: Sufficiency Economy Philosophy, Daily Life, Application, Municipal Personnel, Pathum Thani

บทนำ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนับเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ได้พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยอย่างต่อเนื่องยาวนาน โดยทรงเน้นการพัฒนาอย่างมีสติ บนพื้นฐานของ “ทางสายกลาง” และการใช้เหตุผลควบคู่กับคุณธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและความสมดุลในการดำรงชีวิต ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554)

ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540–2544) เป็นต้นมา ประเทศไทยได้ปรับทิศทางการพัฒนาโดยให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลง และเปิดโอกาสให้ภาคประชาชน ชุมชน และองค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ (จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา และคณะ, 2548) ต่อมาแผนฉบับที่ 9 และฉบับที่ 10 ได้ยกระดับหลักเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นปรัชญานำทางการพัฒนาอย่างจริงจัง โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างสังคมที่มั่นคงและมีภูมิคุ้มกันที่เหมาะสมในทุก ระดับ

ในปัจจุบัน หลักปรัชญานี้มิได้จำกัดเฉพาะการกำหนดนโยบายชาติ แต่ยังสามารถประยุกต์ใช้ได้กับหน่วยงาน องค์กร ชุมชน และการดำเนินชีวิตส่วนบุคคล เพื่อให้ก้าวทันต่อการ

เปลี่ยนแปลง โดยไม่สูญเสียความสมดุลของการพัฒนา (อาคม เต็มพิทยาไพสิฐ, 2554) การเน้นการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ สร้างวินัย และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ถือเป็นหัวใจสำคัญที่นำไปสู่การอยู่รอดอย่างมั่นคงแม้ท่ามกลางการแข่งขันระดับโลก

รัฐบาลไทยได้น้อมนำหลักการดังกล่าวมาปรับใช้เป็นยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) โดยมีวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ผ่าน 6 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ ความมั่นคง การแข่งขัน ศักยภาพมนุษย์ ความเสมอภาคทางสังคม การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งล้วนสอดคล้องกับแก่นแท้ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมุ่งสร้างพลเมืองที่มีคุณธรรม ความรู้ และทักษะชีวิตที่สมดุล

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เพื่อทำความเข้าใจถึงระดับการปฏิบัติ แนวทางการพัฒนา และปัจจัยที่สอดคล้องกับบริบทขององค์กรท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นข้อมูลสำคัญต่อการวางแผนยกระดับคุณภาพชีวิตของบุคลากรและชุมชนในระยะยาว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เสนอแนวทางการพัฒนาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

การทบทวนวรรณกรรม

ภายหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 เสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติ พระองค์ได้มีพระปฐมบรมราชโองการว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” คำประกาศดังกล่าวเป็นเครื่องยืนยันถึงพระราชปณิธานที่จะอุทิศพระวรกายและพระปรีชาญาณเพื่อพัฒนาประเทศชาติในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม การจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และยึดหลักคุณธรรม ควบคู่กับองค์ความรู้ ภูมิปัญญา และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นเป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนา

พระราชดำริเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” จึงมิได้เป็นเพียงแนวคิดเชิงนามธรรม หากแต่สะท้อนเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างสมดุล เน้นความพอดี เหตุผล และความไม่ประมาท ดังที่พระราชดำรัสเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2541 ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ได้อธิบายว่า ความพอเพียงมิใช่เพียงการมีใช้เพื่อเลี้ยงชีพเท่านั้น แต่หมายถึงการดำเนินชีวิตที่รู้จักพอ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และคำนึงถึงความพอประมาณและเหตุผลในทุกด้านของการกระทำ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550 : 5-6) กระแสพระราชดำริดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการขับเคลื่อนอย่างกว้างขวาง ทั้งจากนักวิชาการ ภาคราชการ และภาคเอกชน ที่ต่างร่วมกันหาวิธีการน้อมนำปรัชญานี้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลจริง

จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา (2548) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า นักวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ร่วมกันสรุปสาระสำคัญของปรัชญานี้ให้อยู่ในกรอบ “สามห่วง สองเงื่อนไข” เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจและการปฏิบัติ โดย “สามห่วง” ได้แก่ (1) ความพอประมาณ หรือการรู้จักดำเนินชีวิตในระดับที่เหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไปและไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น (2) ความมีเหตุผล คือการพิจารณาตัดสินใจอย่างรอบคอบบนฐานข้อมูลและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และ (3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว คือการเตรียมความพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ส่วน “สองเงื่อนไข” ได้แก่ เงื่อนไขด้านความรู้ ที่เน้นการนำความรู้และการไตร่ตรองมาใช้ในการวางแผน และเงื่อนไขด้านคุณธรรม ที่เน้นความซื่อสัตย์ ความเพียร และการดำเนินชีวิตด้วยสติปัญญา

การน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตจริงช่วยให้การพัฒนาสามารถเดินหน้าอย่างสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม ยังมีความ

เข้าใจที่จำกัดอยู่ในบางกลุ่ม ที่มองว่าปรัชญานี้หมายถึงเพียงการประหยัดหรือการทำเกษตรแบบพอเพียงเท่านั้น ทั้งที่แท้จริงแล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในทุกมิติของสังคม ทั้งระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และองค์กร อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงเป็นแนวคิดเชิงนโยบายที่สอดคล้องกับการพัฒนาสมัยใหม่ ในขณะที่ต่างประเทศบางส่วนอาจตีความผิดว่า “ความพอเพียง” เท่ากับการไม่ก้าวหน้า แต่ในความเป็นจริงแล้ว เศรษฐกิจพอเพียงคือแนวทางการพัฒนาที่เน้นการเติบโตอย่างมั่นคง มีเสถียรภาพ และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติอย่างยั่งยืน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเชิงปริมาณ(Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 125 คน (เทศบาลตำบลบ้านใหม่, 2568) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของเครจซี่ และมอร์แกน Krejcie and Morgan (1970 : 608) ได้ จำนวน 92 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยครอบคลุมตามโครงสร้างของทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากเอกสารที่มีอยู่แล้ว พร้อมทั้งได้ทำการปรับปรุงคำถามให้มีความเหมาะสมกับสภาพองค์กร และบุคคลในองค์กร

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1) ทำการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่ม บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 201 ชุด
- 2) จัดเก็บรวบรวม ตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนของแบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้น 92 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100
- 3) นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ และรายได้ โดยใช้ร้อยละ (percentage)
- 2) วิเคราะห์ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 3) วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ โดยใช้ค่า t-test
- 4) วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการและรายได้ โดยใช้ค่า F- test เมื่อพบความแตกต่างจะใช้วิธีการทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ scheffe's สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์กำหนดไว้ที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. วิเคราะห์ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ปรากฏผลดังนี้

1.1 การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านความมีเหตุผล ด้านความรู้ ด้านความพอประมาณ และด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.2 ด้านความพอประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านมีการกำหนดการทำงานตามลำดับขั้นตอนและ มีการปฏิบัติชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาท่านปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับความสามารถของตนตามศักยภาพของตน ท่านได้นำแนวคิด

เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการทำงานและในชีวิตครอบครัว และท่านดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.3 ด้านความมีเหตุผลโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านสามารถรับมือและสามารถอดกลั้นต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ท่านพิจารณาทางเลือกที่มีเหตุผลและ ประหยัด การปฏิบัติงานท่านใช้ หลักในการคิดและแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล และวางแผนเรื่องการทำงานทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.4 ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีการวางแผนกลยุทธ์ในการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ท่านมีการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ใช้เวลาว่างสร้าง / หารายได้เสริม นอกเหนือจากการทำงานประจำ และสร้างวินัยในการออมเพื่อใช้จ่ายยามจำเป็น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.5 ด้านความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีการแสวงหาความรู้โดยติดตามข่าวสารทำให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เพิ่มทักษะ และศึกษาหาความรู้เพื่อนำมาพัฒนาการทำงานอยู่เสมอ ท่านค้นคว้าหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ และการดำเนินชีวิต อย่างต่อเนื่อง และท่านได้เข้าอบรมกับโครงการที่หน่วยงานของท่านจัดอบรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.6 ด้านคุณธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนินชีวิตไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เมื่อมีข้อขัดแย้ง เลือกใช้การแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และท่านมีจิตใจเอื้ออาทรและช่วยเหลือเกื้อกูลกันในองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความมีเหตุผล และด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความพอประมาณ ด้านความรู้และด้านคุณธรรม ไม่แตกต่างกัน

2.2 บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ที่มีอายุต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ดังนั้น จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังนี้การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามอายุ โดยรวม บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็น ต่างกัน 5 คู่ คือ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุ 18-30 ปี กับบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุ 31-40 ปี บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุ 18 - 30 ปี กับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุ 41-50 ปี และบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุ 18- 30 ปี กับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุ อายุ 51-60 ปี บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุ 31 - 40 ปี กับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุ 41-50 ปี บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุ 31 - 40 ปี กับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุ 51-60 ปี

2.3 บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่กำหนดไว้ดังนั้น จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผล ดังนี้ การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวม ข้าราชการตำรวจ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่างกัน 3 คู่ คือ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี กับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี

2.4 บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุราชการต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวม และ รายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

2.5 บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้ต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าแตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe) การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายได้โดยรวม ต่างกัน 5 คู่ คือ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้10,000-20,000 บาทกับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้20,001-25,000 บาท บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้10,000-20,000 กับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้ 25,001 -35,000 บาท บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้10,000-20,000 กับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้ 25,001 -35,000 บาทกับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้ 35,001 บาทขึ้นไป และบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาท กับ บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้ 35,001 บาทขึ้นไป

3. แนวทางพัฒนาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พบว่า ส่งเสริมการใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลและพอประมาณ สนับสนุนการออมและวินัยทางการเงิน ปลูกฝังความมีเหตุผลในการตัดสินใจ สร้างความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม พัฒนาคุณธรรมควบคู่กับความรู้

อภิปรายผล

1) การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านความมีเหตุผล ด้านความรู้ ด้านความพอประมาณ และด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี มี

ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมควรตั้งอยู่บนหลักของความพอประมาณ ทั้งในการหารายได้และการใช้จ่าย โดยความพอประมาณในการหารายได้หมายถึงการทำงานอย่างสุจริต ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ และไม่เบียดเบียนผู้อื่น ในชีวิตประจำวันเราต้องเผชิญกับการตัดสินใจอยู่เสมอ ซึ่งการตัดสินใจที่ดีควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของเหตุผล การไตร่ตรองอย่างรอบคอบ และคำนึงถึงผลที่จะตามมาอย่างรอบด้านซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของเสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560) การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่าประชาชนประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยประยุกต์หลักความมีเหตุผล มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และด้านความพอประมาณ ตามลำดับ

จากผลการศึกษาผู้ศึกษาจึงขออภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความพอประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ มีการกำหนดขั้นตอนการทำงานอย่างเป็นระบบ และมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน โดยมุ่งเน้นให้แต่ละบุคคลปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับความสามารถและศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ มนชยา แถมเงิน (2556) การนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการดำเนินชีวิตของประชาชน กรณีศึกษาเทศบาลตำบลห้วยวน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดพะเยา พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวและด้านความพอประมาณ ปัญหา อุปสรรค

1.2 ด้านความมีเหตุผลโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สามารถรับมือและอดทนต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนาได้อย่างเหมาะสมมีความสามารถในการพิจารณาทางเลือกอย่างมีเหตุผลและรอบคอบ ตัดสินใจอย่างประหยัดและคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ มนชยา แถมเงิน (2556) การนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการดำเนินชีวิตของประชาชน กรณีศึกษาเทศบาลตำบลห้วยวน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดพะเยา พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวและด้านความพอประมาณ ปัญหา อุปสรรค

1.3 ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการวางแผนกลยุทธ์ในการทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร พร้อมรับมือกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ต่าง ๆ และเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของมนชยา แถมเงิน (2556) การนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการดำเนินชีวิตของประชาชน กรณีศึกษา

เทศบาลตำบลห้วยวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวและด้านความพอประมาณ ปัญหา อุปสรรค

1.4 ด้านความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีความใฝ่รู้ โดยติดตามข่าวสารเพื่อให้เข้าใจและเท่าทันสถานการณ์ปัจจุบันมุ่งพัฒนาตนเองด้วยการเพิ่มพูนทักษะและความสามารถอย่างต่อเนื่อง ศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาปรับใช้และพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ สุธาสิณี คงกล่อม (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มอาชีพ องค์การบริหารส่วนตำบลดงละคร อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ผลการศึกษาพบว่า มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($X = 3.88$, S.D. = .38) และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มี 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เงื่อนไขความรู้ รองลงมา คือ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีเงื่อนไขคุณธรรม

1.5 ด้านคุณธรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต และไม่เบียดเบียนผู้อื่น ให้ความสำคัญกับคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติตน เมื่อเกิดข้อขัดแย้ง เลือกใช้วิธีการเจรจาและแก้ปัญหาด้วยสันติวิธีเสมอซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ สุธาสิณี คงกล่อม (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มอาชีพ องค์การบริหารส่วนตำบลดงละคร อำเภอเมืองจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาพบว่า มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($X = 3.88$, S.D. = .38) และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มี 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เงื่อนไขความรู้ รองลงมา คือ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีเงื่อนไขคุณธรรม

2) การเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พบว่า

2.1 บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ ปรีศนา โลมากุล (2560) การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ในจังหวัดชลบุรี ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ, อายุในระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการ

ประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

2.2 บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560) การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ผลการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ โดยประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ต่างกันจะมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุก ๆ ด้านแตกต่างกัน

2.3 บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560) การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรีผลการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ โดยประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ต่างกัน จะมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุก ๆ ด้านแตกต่างกัน

2.4 สมมติฐานที่ 4 พบว่า บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีอายุราชการต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560) การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ผลการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ โดยประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ต่างกัน จะมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุก ๆ ด้านแตกต่างกันยกเว้น ประชาชนที่มีเพศ และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน แต่มีการประยุกต์ใช้ไม่แตกต่างกัน

2.5 สมมติฐานที่ 4 พบว่า บุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ที่มีรายได้ต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560)การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ผลการเปรียบเทียบการ

ประยุกต์ใช้ โดยประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ต่างกัน จะมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุก ๆ ด้านแตกต่างกันยกเว้น ประชาชนที่มีเพศ และสถานภาพสมรสที่ต่างกัน แต่มีการประยุกต์ใช้ไม่แตกต่างกัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่าการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือความมีเหตุผล ความรู้ ความพอประมาณ และภูมิคุ้มกันตามลำดับ การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า เพศและอายุราชการไม่แตกต่างกันมีนัยสำคัญ ขณะที่อายุ ระดับการศึกษา และรายได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แนวทางพัฒนาที่สำคัญ คือ การส่งเสริมการใช้จ่ายอย่างพอประมาณและมีเหตุผล การออมและวินัยทางการเงิน การปลูกฝังเหตุผลในการตัดสินใจ การสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการพัฒนาคุณธรรมควบคู่กับความรู้เพื่อการดำรงชีวิตที่มั่นคงและยั่งยืน ในส่วน **ข้อเสนอแนะจากการศึกษา** ได้แก่ 1. ด้านความพอประมาณ ควรดำเนินชีวิตโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทราบสถานะทางการเงินของตนเองอย่างชัดเจน และสามารถควบคุมการใช้จ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจัดสรรรายได้บางส่วนไว้สำหรับการออม ป้องกันการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย และสร้างความมั่นคงในอนาคต 2. ด้านความมีเหตุผล ควรนำปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอนะที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการหรือภารกิจที่ผ่านมา เช่น โครงการพัฒนาทักษะอาชีพชุมชน หรือโครงการส่งเสริมสุขภาพในองค์กร มาถอดบทเรียนและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปวางแผนปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานในอนาคต เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการได้อย่างแท้จริง 3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ภายใต้โครงการส่งเสริมวินัยทางการเงินส่วนบุคคล ควรกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับการออมอย่างชัดเจนเมื่อมีรายได้เกิดขึ้น ควรแบ่งส่วนหนึ่งสำหรับการออมอย่างสม่ำเสมอหรือเลือกลงทุนในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น พันธบัตรรัฐบาล หรือสลากออมสิน เพื่อช่วยเพิ่มมูลค่าของเงินออม และสร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะยาวอย่างยั่งยืน 3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี สร้างวินัยในการออมด้วยการแยกบัญชีออมตั้งเป้าหมาย และใช้ระบบหักเงินอัตโนมัติ ลดรายจ่ายฟุ่มเฟือย และจัดบันทึกรายรับ-รายจ่ายเพื่อควบคุมพฤติกรรมทางการเงิน เมื่อออมได้ตามเป้า ควรให้รางวัลตัวเองเล็กน้อย เพื่อสร้าง

แรงจูงใจ การออมช่วยให้มีเงินใช้จ่ายเป็นประจำ และเป็นก้าวแรกสู่ความมั่นคงในชีวิตระยะยาว

4. ด้านคุณธรรม ภายใต้โครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการทำงานของเทศบาล เน้นการสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีโดยส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พร้อมเปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นอย่างจริงจัง ปราศจากอคติ เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและมิตรที่ดีภายในองค์กรซึ่งจะนำไปสู่ความเสถียรภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างยั่งยืน

5. ด้านความรู้ ภายใต้โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการบริหารงานท้องถิ่น ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอาษา ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น ทั้งในการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของเทศบาล เพื่อสร้างความโปร่งใส ความเชื่อมั่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการบริหารท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอในการศึกษาในครั้งต่อไป ได้แก่ 1. ศึกษาเรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มพื้นที่ในการศึกษา 2. ควรจะศึกษาเรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มเทคนิคในการศึกษา 3. ควรจะศึกษาเรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของบุคลากรเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มสถิติในการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2551). *คำปรารภ" ใน คำพ่อสอน ประมวลพระบรมราโชวาท และพระราชดำรัสเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพระดาบส.
- ปรีศนา โลมากุล. (2560). การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี. ใน *งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มนชยา แถมเงิน. (2556). ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งต่อการประยุกต์ใช้ ของประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 17(76), 12.

- สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ(UNDP). (2550). *รายงานการพัฒนาคอนของประเทศไทย ปี 2550: เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาคน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานโครงการพัฒนา แห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2552). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2550). *พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554ก). *การทรงงานพัฒนาประเทศของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์เพชรรุ่ง.
- สุทธาสินี คงล้อม. (2557). การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มอาชีพองค์การบริหารส่วนตำบลดงละคร อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก. ใน *บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์. (2560). ความรู้ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี*, 11(25), 88-98.
- อาคม เต็มพิทยาไพสิฐ. (2554). เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ของไทย. เรียกใช้เมื่อ 12 มีนาคม 2568 จาก http://www.nesdb.go.th/ewt_w3c/ewt_dl_link.php?nid=2774